

Tidspunkt, hvor Lukning kunde lovfæstes, at Krigen saa medførte, at man ønskede at spare paa Lys og Varme, at der den Gang var Grund til at lovfæste Besparelser her, fordi Samfundet som Helhed havde Interesse deri, og at man derfor vedtog de midlertidige Love, hvorefter der lukkedes tidligere. Og jeg vil endvidere gerne gøre opmærksom paa, at naar man gennemgaar de Forhandlinger, som den Gang fandt Sted, vil man se, at det fra alle Sider har været forudsat, at det kun var under Krigstiden, man skulde have en saadan Lovgivning, men at man naturligvis, naar Krigen var forbi og Forholdene igen normale, skulde falde tilbage til den Lukketid, man efter megen Møje og stort Besvær er blevet enig om at sætte til Kl. 8.

Det viser sig imidlertid, at der ikke indenfor Udvalget har kunnet samles et Flertal, som var villigt til at falde tilbage paa de Bestemmelser om Lukning, som vi havde før Krigen, og det beklager Mindretallet i meget høj Grad. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at Lovforslaget i den Skikkelse, hvori den højtærede Indenrigsminister har fremsat det, indeholder en Bestemmelse i § 1, 2det Stykke, som søger at imødekomme den Trang, som der maatte være enkelte Steder i vort Land, til at holde længere aabent; end de midlertidige Love nu giver Tilladelse til, idet Lovforslaget fastsætter, at man kan holde aabent til Kl. 7. Dersom man skulde følge den højtærede Indenrigsminister i de Synspunkter, som finder Udtryk i § 1, saaledes som den er formet af Ministeren, vilde det have været naturligt at stille Ændringsforslag til § 1, 2det Stykke, gaaende ud paa at forandre Klokkeløttet 7 til 8 eller 9, hvad man nu kunde blive enig om. Det har imidlertid vist sig, at man fra de handlendes Side i Byerne meget stærkt gør gældende, at naar man i det hele taget skal have Lukkebestemmelser, maa man i alle Tilfælde gøre dem ens overalt; ellers kan de komme til at virke uheldigt, hvor to Kommuner støder sammen, og den ene Side af Gaden hører til Byen, den anden til et Landdistrikt. Det kan vist være rigtigt, og ud fra det Synspunkt har man egentlig fra alle Sider været enig i, at § 1, 2det Stykke, maatte ændres. Men jeg er ganske vist meget pinlig berørt af, at der er Udsigt til, at der paa Rigsdagen kan skaffes et Flertal for Indførelse af saadanne Lukkebestemmelser, som findes i Ændringsforslaget under Nr. 2 til § 1, fordi det forekommer mig, at man, alle Forhold taget i Betragtning, maatte kunne være naaet til at falde tilbage

paa det Standpunkt, som man stod paa før Verdenskrigen.

Jeg skal paa det Mindretals Vegne, som har stillet Ændringsforslag Nr. 1 til § 1, meget anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for dette Ændringsforslag.

S. Rasmussen: Medens jeg i mangt og meget kunde tiltræde, hvad den ærede sidste Taler sagde om de handlendes Frihed og Publikums Lyst til at handle med dem, nemlig at det maatte saa vidt muligt være et frit Forhold, som Lovgivningsmagten ikke skulde gribe stærkt ind i, stiller Forholdet sig noget anderledes for mit Vedkommende, naar det drejer sig om Søndagen. Derfor vil jeg meget gerne anbefale at stemme for de Ændringsforslag, der er stillet af Mindretallet under Nr. 18 og 19. Allerede ved første Behandling gjorde jeg gældende — hvad der ogsaa blev anført før —, at Forholdet med Hensyn til de to Søndage efter 1. November og Maj var betydeligt forandret. Jeg ønsker kun her at sige, at Loven om Husbond og Medhjælpere fastsætter, at de tjenende faar visse Fridage, saa af den Grund er der intet, der taler for at holde aabent de nævnte to Søndage i November og Maj. Hvad Dagene før Højtiderne angaar, vilde jeg ogsaa her meget gerne henstille, at man tog Skridtet fuldt ud, og at man under Hensyn til, hvad der blev anført af den ærede Ordfører for Mindretallet, netop ved Bestemmelser om en senere Lukketid for Helligdagene gav Folk saa rigelig Lejlighed til at gøre deres Indkøb, at man ikke behøvede at holde aabent om Søndagen. Jeg tror, det har sin store Betydning, at man overholder dette, at vi har en Hviledag. Jeg skal heller ikke undlade at sige, at jeg finder det noget uheldigt, at man ved paa andre Punkter at stille Ændringsforslag til dette Lovforslag griber ind i Søndagsfriheden for Bageres og Medhjælperes Vedkommende.

Jeg anbefaler herved at stemme for Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 18 og 19.

Indenrigsministeren (Kragh): Af Udvalgets Betænkning og det betydelige Antal Ændringsforslag, som er stillet til Lovforslaget, fremgaar det klart, at det er en meget stor Interessekreds, dette Lovforslag angaar, og at Opfattelserne indenfor denne Kreds staar hinanden ret stærkt imod med Hensyn til Udformningen af Bestemmelser. Jeg skønner, at det, som ganske særlig har voldt Vanskelighed under Udvalgets Forhandlinger, har været den